

[Taanquist]

Vi er enige med socialministeren i, at der er et behov for, at ankesystemet effektiviseres og forenkles, og vi ser det som en nødvendighed, at de alt for lange sagsbehandlingstider nedsættes. Vi har ingen betænkeligheder ved at følge forslaget om, at der i almindelighed kun skal være én ankeinstans.

Når socialministeren ønsker dette lovforslag vedtaget nu, er det lidt hykleri, for forslaget, som det er, kunne have været vedtaget allerede for 2 år siden, hvis socialministerens parti ikke som opposition havde fundet alle mulige undskyldninger for ikke at ville medvirke til at gennemføre forslaget. Den undskyldning, at man ville afvente socialforskningsinstituttets rapport, kunne man jo stadig væk bruge. Vi skal nok lade være med at indtage en lige så negativ holdning, som det konservative folkeparti gjorde som opposition.

Under behandlingen af det tidligere lovforslag kom vi dog til den overbevisning, at der ikke bør være noget område, der ikke kan ankes. Som bekendt er der inden for bistandsloven enkelte områder, f.eks. tildelingen af hjemmehjælp og boligindretning for handicappede, som ikke kan ankes. Selv om vi er enige i, at behovet på disse områder kun kan bedømmes af de lokale myndigheder, ser man da også afgørelser, der er så langt fra lovens intentioner, at de bør kunne efterprøves af en ankeinstans.

Vi er enige i, at amsankenævnene må styrkes, men vi er langt fra overbevist om, at den rette måde at styrke amsankenævnene på er at udvide nævnet med en jurist. Vi kan kun føle, at det bliver en svækkelse af det folkevalgte element, og det ønsker vi ikke. Hvis nævnet skal udvides, så vi hellere en udvidelse med en brugerrepræsentant, f.eks. udpeget af De samvirkende Invalideorganisationer. Det bør i den forbindelse nævnes, at vi ikke har set resultatet af den sidste ændring af loven, hvorefter statsamtmanden blev født formand for amsankenævnet. Det skete især med henblik på mere ensartede afgørelser. Det er et punkt, vi er indstillet på at gå i dybden med under udvalgsarbejdet.

Selv om vi som nævnt er enige i princippet i lovforslaget, kan vi dog godt undre os over, at det fremkommer allerede nu, når socialministeren samtidig bebuder, at han vil nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, som

skal gennemgå ankesystemet med henblik på en effektivisering.

Om det bebudede udvalg kan man sige, at det burde kunne blive et meget hurtigt arbejdende udvalg, i betragtning af at der allerede ligger et grundmateriale, dels i form af administrationsdepartementets turnusgennemgang, dels i form af socialforskningsinstituttets første delrapport om ankesystemet. Man kunne egentlig godt spørge socialministeren, hvorfor han ikke har nedsat det hurtigt arbejdende udvalg allerede for måneder siden, da han begyndte at arbejde med dette lovforslag. Det kan virke uheldigt, at vi laver ændringer nu, hvis vi allerede om kort tid igen – og jeg håber, det bliver kort tid, hvis det skal gøres – skal til at lave mere omfattende ændringer af ankesystemet. Jeg vil gerne spørge socialministeren, hvornår dette udvalg kan forventes at afslutte sit arbejde.

Vi er ikke uvillige til at hjælpe med det, som socialministeren kalder at rette op på ankesystemet. Det sociale ankesystem var et vigtigt og nødvendigt led ved decentraliseringen af det sociale område. Det skulle være med til at sikre borgernes retssikkerhed i det decentrale system. Det har desværre vist sig at være det svageste led i socialreformen. Det vil vi selvfølgelig gerne være med til at rette op på.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Agnete Laustsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremkomme med følgende kommentarer til lovforslag nr. L 124.

I sin fremsættelsestale fremhæver socialministeren nogle meget vigtige synspunkter, når vi står over for at skulle begrænse klageadgangen i sociale sager, nemlig det hensyn, der bør tages til borgernes tillid til det sociale system, sammenholdt med kravet om effektivitet.

Vi har tidligere behandlet et socialdemokratisk forslag af lignende karakter, men det blev – desværre, fristes jeg til at sige – ikke vedtaget, bl.a. fordi det efter vor mening ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeså retstilliden, idet en række afgørelser blev holdt helt uden for klagemuligheder.

Ingen kan være i tvivl om, at det er bydende nødvendigt at forenkle procedurereglerne i sociale sager. Sagsbehandlingen i sær-